Nº 2019

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

1853

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is f 5,00; voor de buitensteden f 6,00; franko door het geheele Rijk. *Brieven, Gelden,* enz. FRANKO te adresseren aan het Bureau dezer COURANT.

DINGSDAG, 13 DECEMBER.

AMSTERDAM, 12 December.

Wij moeten met een woord terugkomen op hetgeen wij in ons vorig Nommer van de redevoering van den heer Strens, ten antwoord op die van den heer Lightenvelt hebben gezegd. Wij hebben 1º. nog aan te geven, dat de heer Strens eene onnaauwkeurigheid heeft aangewezen in het verhaal van den heer Lightenvelt voorkomende: Namelijk de tweede zamenspraak met den Internuntius over de bezoldiging der Bisschoppen, waarbij de nota is te pas gekomen, is niet gehouden aan het departement, zoo als de heer Lightenvelt heeft verzekerd; maar aan het huis van den Internuntius, werwaarts de minister van Eeredienst zich begeven had. — 2º. hebben wij eene kleine rektifikatie te doen. Bij dat gedeelte zijner redevoering, waar de heer Strens verzekert dat de »woorden Aartsbisdom te Utrecht" eerst ter zijner ooren zijn gekomen door een brief van onzen gezant, dien de heer Strens meende in Februarij te zijn geschreven, hebben wij aangemerkt, dat de spreker zich denkelijk daarin vergist. En dat is ook zoo. Maar ook wij hebben ons denkelijk vergist door op den brief van 9 Januarij te wijzen; want het is niet gebleken uit de mededeelingen van den heer Lightenvelt, dat in den brief van 9 Januarij het Aartsbisdom van Utrecht genoemd wordt. De heer Lightenvelt heeft een brief van onzen gezant van den 22 Januarij genoemd, waarin bepaaldelijk van Utrecht als Aartsbisdom [illegible] gewag gemaakt, en waarin zulks beschouwd word als eene hier — bij ons gouvernement; — bekende zaak. Die brief is in de eerste dagen van Februarij hier moeten aankomen, uiterlijk den 5 Februarij; maar hij kan ook den 3 Februarij hier zijn geweest. Het is dus waarschijnlijk dat deze brief van 22 Januarij, dien de heer Strens op het oog had, niet in Februarij geschreven, maar in 't begin van Februarij onder zijne oogen gekomen is.

Men schrijft ons uit 's Hage:

»Getrouw bezoeker van het gebouw waar de zittingen der Tweede Kamer van de Staten-Generaal gehouden worden, volg ik met zorg, wat aldaar zoo al merkwaardigs voorvalt; en ik wil thans met korte trekken u daarvan iets teruggeven, van een speciaal punt, gewis niet onverschillig aan de redaktie van uw Dagblad.

»Ik heb vooral op het oog, *zekere houding* van de *vrienden*, door u zoo teregt beschouwd als *niet veel* vertrouwen verdienende.

»Er bestaat sedert eenige dagen eene strekking van toenadering tot de Katholieke partij; het hoofd der *anti*-revolutionnairen, zoekt kennelijk een standpunt te vinden, voor het zeer mogelijke geval van openbare vredebreuk met het tegenwoordig bewind. En terwijl die rigting meer kennelijk wordt, is het niet ondienstig eens te onderzoeken, wat intusschen, door een partijgenoot van den heer Groen geschiedt met opzigt tot de Katholieken van Nederland. Welligt zal, uit die houding duidelijk worden, wat men van de *vrienden* te wachten heeft, als ze vrije handen zullen hebben.

»De rol van tirailleur blijkt opgedragen te zijn aan den heer baron van Lijnden. Zien wij eens, hoe hij als zoodanig met ijver, maar minder met succes werkzaam is.

»Gij zult u, zoo als wij allen dat nog in het geheugen hebben, herinneren, dat die vertegenwoordiger steeds heeft uitgemunt, in het meest sterk gekleurd fanatismus. Bewijzen zijn daarvoor te over aan te voeren, in vroegeren tijd, maar vooral in de laatste dagen kwam die het vaderland vernielende strekking krachtig uit.

»De geachte spreker uit Arnhem gaf bij gelegenheid der diskussie over het hoofdstuk van Justitie aan dien minister met de hem eigene minzaamheid, te kennen; dat zijn oog *toevallig was geslagen geworden* op een adres van zekeren Hervormden Predikant van een grensdorp in Noord-Brabant, die zich aan de Kamer had gewend, klagende *over het schromelijk gebruik* bij de Katholieken van zijne gemeente bestaande, om gezamenlijk zich te begeven naar eene bepaalde plaats, ten einde aldaar God te bidden onder de voorspraak van de Heilige Maagd Maria. Dat feit was in kontradiktie met de beteugelingswet; en die loyale vertegenwoordiger ziet scherp, als het *daar* op aankomt.

»Waaraan is het toe te schrijven, vroeg de heer van Lijnden, dat die voor de bedreigde rust van zijn land zoo innig bezorgde predikant geen antwoord bekwam van den minister.

»De minister gaf het lakonische antwoord; dat de spreker gerust mogt zijn. Er waren geen termen gevonden om met den zorgvollen predikant in briefwisseling te treden. Wijders strekt nog tot geruststelling van het geschokte gemoed, dat *oefeningen* zoo als daar ter plaatse voorvielen, niet te beletten waren, en dat men zoude toezien, er geen processien (in den zin der wet bedoeld) gehouden werden. Dit luttel succes van de anti revolutionnairen tirailleur komt duidelijk uit.

»Toen er sprake was van de werking der organieke wetten, konde de afgevaardigde niet nalaten te wijzen op de kiezers-geschiedenis te Nijmegen. Die zaak moest breedvoerig worden uiteengezet; maar de heer v. Lijnden vergat, waarschijnlijk zonder bijoogmerken, dat het geheele geval zijn oorsprong te danken had, *aan de antecedenten van de protestantsche partij*, die door de meest hatelijke uitsluiting, de gemoederen had opgewonden, en daarenboven aan de kiezers-vereeniging te Nijmegen *den weg had aangewezen, hoe men door het nemen van patenten, het getal kiezers konde vermeerderen.* Op die [illegible] opmerkzaam gemaakt, volgde de bekentenis van het [illegible]

»In de zitting van heden, was er [illegible] gelegenheid voor den ijverigen en bekommerenden strijder, om zijne fanatieke lust bot te vieren.

»Het klooster van St. Agatha! wat een heerlijk punt van aanval voor een geschokt gemoed."

»Vergeet toch niet dat Staats-domein; zoo sprak de redenaar tot den Minister van Doorn; die (hetzij ter loops gezegd) deze aansporing niet behoeft; maar er konden twee vliegen in een klap geslagen worden. Ook de vorige regering moest noodzakelijk beschuldigd worden, dat niet vroeger dit Domein te gelde was gemaakt.

»Alweder was het succes van luttel beteekenis. De Minister gaf te kennen dat hij zoude handelen zooals zijn pligt gebood, en de heer van Bosse verzocht vriendelijk aan den tirailleur anti-revolutionnair om voortaan niet te spreken van zaken, *die hem blijkbaar onbekend waren.* Vooral moest zoo ligtvaardig geen beschuldiging geschieden. De Minister van Doorn had dan ook den meest mogelijken haast om te verklaren, dat de spreker geen reden, hoe ook genaamd konde *aanvoeren*, ter beschuldiging van een vorig bewind. Gij ziet het dus, ook deze aanval was vruchteloos, maar met een fanatiek gemoed gedaan.

»Zoo handelen de vrienden; en vraag nu, of gij gelijk hebt den liefelijken zwanenzang van den hoofdleider der partij te wantrouwen als een zijner onderhebbenden ter zelfder tijd het floers opligt, bedekkende wat achter de vertooning, in de schuilhoeken verborgen is.

»Wees zoo goed, Mijnheer de Redacteur, deze weinige regelen, als ge ze daartoe geschikt acht, in uw veel gelezen en uitmuntend geredigeerd blad op te nemen. Welligt strekken ze om de oogen van velen er nog meer op te vestigen, wat het kennelijk doel is van de anti-revolutionnaire partij."

Ook hier ter stede is, blijkens een berigt in de oude *Amsterdamsche Courant*, eene afdeeling opgerigt der beruchte Gustaaf-Adolf-vereeniging. Die vereeniging is oorspronkelijk ontstaan, gelijk men weet op Duitschen bodem, in het vaderland van Luther, Ronge en Straus en zij stelt zich ten doel het door deze vaandragers der dwaling in de wereld gebragt, gewijzigd, en ontwikkeld protestantismus in stand te houden en nog heden ten dage te doen dienen tot een burgt tegenover Rome.

Wanneer men een blik werpt op de namen van hen, die zich te Amsterdam aan het hoofd dezer vereeniging hebben gesteld, zal men voortaan over niets meer verbaasd staan. De meest heterogene bestanddeelen, de elkander afstuitende polen van het Nederlandsche protestantismus vindt men hier onder een geworpen en door eene biologische kunstbewerking verstijfd en te zamen geklonken. De hevigste antagonisten van Dr. Meijboom reiken de hand van broederschap aan hunne doodsvijanden, aan de ongetrouwen — gelijk ze door de vrienden genoemd worden — die het evangelie predikende als een historischen roman, den grond hebben omgeploegd en bearbeid om het Groninger ongeloof te ontvangen. Want het is thans hier de vraag niet: wat dunkt u van den Christus? maar wat dunkt u van Rome, van den Paus? En die op deze vraag kan antwoorden! ik haat Rome en ik verfoei den Paus, is een broeder in den Heere en lid van de Gustaaf-Adolf-vereeniging. Om dien haat voldoening te geven brengt men alles ten offer. Zij werkt sterker op 's menschen wil dan de biologie en overtreft in hare uitwerkselen de magnetische proeven van Lassaigne, die men niet lang geleden nog zoo zeer bewonderd heeft. Maar gelijk deze niets anders opleveren dan een vermakelijken avond, zoo zullen ook de manœuvres der Gustaaf-Adolf-vereeniging, wel niets anders geven dan eenige grappige vertooningen van menschen, die als de schrik voor Rome wat is geweken en hun haat uitgegist, elkander te lijf zullen gaan over de vraag of het regt der gemeente op hare belijdenis, revolutionnair of anti-revolutionnair is.

Waarlijk de Amsterdamsche Gustaaf-Adolf-Vereeniging heeft veel weg van Omar-Pacha's leger, waarnaast de regtgeloovige en ongeloovige [illegible], halve heidenen en halve christenen uit de Europeesche demagogen zich onder de halve maan scharen, niet om den schismatieken overmoed van den Czaar weerstand te bieden, maar om het gezag, de orde en de op deze fondamenten rustende godsdienst te bestrijden en ten onder te brengen.

Voor eenigen tijd gaf Dr. Stahl van Berlijn een geschriftje in 't licht, getiteld: *Het Protestantismus als politiek beginsel.* De anti-revolutionnaire partij hier te lande, die in Stahl haar grootmeester begroet, bij wiens woorden, hoe vreemd en duister die soms ook mogen klinken, zij steeds trouwhartig zweert, heeft in haar bekend orgaan den *Nederlander*, dat boekske zoo vreeselijk hoog opgevijzeld, dat het schier boven den Bijbel verheven staat, die eenige bronwel van het Protestantsche geloof der verouderde inrigting, welke gereed staat op de blinde Groninger klippen verbrijzeld te worden. De citaten echter die de *Nederlander*, de goedheid heeft gehad in kwistigen overvloed mede te deelen, hebben ons niet opgewekt, om nader kennis te maken met Dr. Stahl's geschrijf, en wij zouden er ook nu niet van gesproken hebben, ware het niet, dat wij er een artikel over aangetroffen hadden in den *Univers*. Met zijn gewone scherpheid karakterizeert de *Univers* in weinige regels het geschriftje van Dr. Stahl; onder anderen lezen wij:

»Sedert den dertigjarigen oorlog is de onbesuisde haat der protestantsche sekten en zijn de wederregtelijke aanvallen tegen de Katholieke Kerk, in Duitschland nog nimmer weer tot die hoogte gestegen als thans. Alles wordt aangegrepen; dagbladen, verzen, schouwburgen, weergalmen van fanatieke kreten tegen de Kerk van Christus, die uitgebragt worden met eene woede die niet in tegenspraak is met een geloof dat wel heiligmaking predikt maar zonder goede werken. Op de vraag van waar ontstaat die koortswoede zouden wij wenschen ten antwoord te kunnen geven, omdat werkelijk het nog *geloovig protestantismus* het getal zijner belijders ziet vermeerderen. Het Katholicismus toch kan alleen zijn hoop vestigen op hen die ter goeder trouw dwalen, en die tegelijk van het regt van vrij onderzoek gebruik willen maken, om het Katholicismus te onderzoeken en te bestudeeren, waar zij alsdan alle waarheden en alle deugden vereenigd zullen vinden, die alleen in staat zijn om de leegte aan te vullen door het protestantismus in het verstand en in het hart gegraven. Maar ongelukkig is het zoo niet. Meer dan ooit schrijdt het atheismus òf openlijk òf vermomd achter pantheistische stellingen voorwaarts. Al de protestantsche uni-

versiteiten, en al de mannen van de hoogte der wetenschap zijn er van doortrokken, en dit atheïsmus grijpt reeds zoo diep in het leven, dat het zelfs in het volk eene volslagen onverschilligheid heeft te weeg gebragt. Het godsdienstig leven is in het volk verdord en het eenigste wat er nog van is overgebleven is de oude haat tegen het Katholicismus. Om dien haat levendig te houden en ze tot allerlei buitensporigheden te vervoeren, neemt men zijn toevlugt tot de laagste praktijken, die beter dan de krachtigste redenering, den graad van verval opgeven waartoe het protestantismus is verzakt. Mannen van een ernstig gemoed, die vroeger nog met eene zekeren eerbied spraken over de Katholieke Kerk en hare instellingen, ziet men thans alle vooroordeelen en lasteringen omhelzen en met deze gewapend onder de menigte zich mengen om van haar eene toejuiging af te bedelen, door ze naar den mond te praten.

»Niets anders heeft Dr. Stahl gedaan in eene redevoering, door hem den 15 Mei in een soort van Evangelisch genootschap uitgesproken, en daarna gedrukt. Die redevoering voert tot opschrift: *Over het protestantismus als politiek beginsel*. Volgens Dr. Stahl is de Katholicke Kerk de bron van alle demokratie, en bevat zij de kiem van alle revolutiën. Natuurlijk zijn het vooral de Jezuiten, die hier duchtig worden doorgehaald, en de geleerde doktor heeft al hetgeen er van Kalvijn tot aan Eugene Sue tegen die orde is uitgekraamd, en hetwelk te gelijk steeds oud en nieuw is, behoorlijk opgezameld. Alleen trekt Dr. Stahl al die dingen een algemeen passend kleedje aan, hetwelk hij zoo wat naar den tegenwoordigen smaak en op zijne wijze fatsoeneert.

»Doch waarom heeft Dr. Stahl zulks gedaan? Men herinnere zich dat hij, in een rede, te Bremen gehouden, het Katholicismus zoo wat heeft verdedigd, en daardoor zeer in de achting was gedaald bij de fanatieke drijvers. Welnu, om de gunst dier lieden te herwinnen, heeft hij zich verlaagd om hen na te praten en op de Jezuiten te schelden. Trouwens er is geen zekerder middel om zich populair te maken. Van daar al die halsbrekende koorddansers en gochelaarstoeren aan welke de deftige doktor zich waagt, van daar dat hij tegen beter weten aan en in strijd met zijn vroeger uitgesproken overtuiging, de historie verminkt en verwringt, door nu eens de feiten in een verkeerd licht te stellen, en dan weder, waar zulk niet mogelijk was, ze behendig of te ontwijken of te verbergen.

»Het is niet te verwonderen dat Dr. Stahl zoo sprekende, zijne hoorders betooverd heeft en dat men hem prijst boven mate. Te bejammeren is het echter dat men van de katholieke zijde zijn geschrijf heeft trachten te weerleggen; 't is die eer volstrekt niet waardig, en ten overvloede het wederlegt zich zelf genoeg.

»Het blijkt op ieder bladzijde, dat Dr. Stahl slechts een staatkundig doel beoogt. De Berlijnsche professor wil voor zijne partij de meerderheid en het overwigt in de Kamers heroveren, en het handjevol vrijheid, 't welk de konstitutie den Katholieken toekent wil hij hen weder ontrooven. Om dit doel te bereiken, acht Dr. Stahl het noodig, de Katholieken voor te stellen als gevaarlijk voor het gezag, en als onbekwaam om den lande eenige belangrijke dienst te bewijzen. Men wil ze van alles buiten sluiten, en gelukt dit, dan zal van zelf wel volgen het opheffen van alle katholieke instellingen van wat aard ook, die het protestantismus een doorn in het vleesch zijn, wijl het onmagtig is ze zelfs van verre na te volgen.

De Boekhandelaar H. J. van Kesteren alhier heeft het gelukkig denkbeeld gehad, *in vereeniging met den oorspronkelijken uitgever*, den dichter Hendrik Peeters te Antwerpen, de *Jongelingsdroomen* van Jan van Beers ten onzent te herdrukken. De heer van Beers, leeraar aan de Normaalschool te Lier, is een van Nederlands bekwaamste spraakkunstschrijvers, en, wat in dezen meer zegt, een van Neêrlands lieflijkste dichters. De voordragt zijner dichtstukken, door hem zelven, heeft Prof. A. des Amorie van der Hoeven en Mr. J. van Lennep, op het Brusselsch Kongres, dermate in vervoering gebragt, dat de eerste, later, met de dichtstukken van van Beers, bij herhaling als deklamator in Noord-Nederlandsche Maatschappijen geschitterd heeft, en de tweede van meening was, dat de Noord-Nederlandsche rederijkers in 't algemeen bij dien Vlaming nog ter schole mogten gaan. Daar is dan ook niets vreemds in, dat van Beers bij de Noord-Nederlanders gunstig te boek staat. Want twee der geliefdste Hollandsche dichters hebben zigtbaar op de vorming van van Beers gewerkt: Tollens en Beets. Men voege bij de eenvoudige gemoedelijkheid des eersten, het teeder gevoel en krachtig kolorief des anderen, vereenigd met het katholiek en van nature hoogst gevoelig gemoed van den Brabantschen dichter — en men zal zich eene voorstelling gevormd hebben van dezes geest.

Intusschen — hij noemt zijn bundel *Jongelingsdroomen*; en dat zijn het. Er is meer teeder gevoel, weemoedige mijmering, hoop en teleurstelling, ideale vriendschap en liefde en miskenning van de wereld in, dan forsche lyriek, ernstig en vast geloof, vruchtbare moed, gezonde waardeering der dingen en strijd tegen de wereld. Den bundel onzen lezeren, als verrijking voor hunne katholieke bibliotheek, aanbevelende, wenschen wij, dat hij het eerste deel eener lange reeks van werken moog zijn, en dat de zuivere ziel van den begaafden dichter zijne overtuiging als man en Christen, zijne uitzigten als volvormd kunstenaar, zijnen tot vastheid gekomen waarheids- en schoonheidszin, in even streelende en welgeëvenredigde vormen moog uitstorten, als thans zijne jongelingsmijmeringen.

Wij ontvangen van eene goed onderrigte zijde heden een berigt, dat, als het zich bevestigt (waaraan men trouwens geen reden heeft te twijfelen) aan allen die het lezen, zeer aangenaam zal zijn.

In ons Nommer van den 28sten November hebben wij een uitvoerig verslag medegedeeld van de schipbreuk der *J. C. J. van Speijk*, kapitein Noltee, in de Witte Zee. Onze lezers zullen zich herinneren, dat, toen de equipage het schip verlaten en in de eenig overgebleven boot plaats genomen had, er nog twee matrozen op het zinkende wrak waren overgebleven, en dat, toen de kapitein en stuurman pogingen wilden aanwenden, ook deze menschen te redden, de bootsman uitriep: »beter twee verdronke dan alle zestien", en daarop dadelijk de vanglijn doorsneed en alzoo alle kommunikatie tusschen de boot en het schip onmogelijk maakte.

Het zijn deze twee matrozen, die thans onze aanaandacht bezig houden.

Niemand zal in twijfel trekken, dat zij in een wanhopigen toestand verkeerden en hun dood bijna zeker was.

Dit hartverstijvende vooruitzigt deed hen echter geenszins het verstand verliezen, maar scherpte hen integendeel ten zeerste op.

Met inspanning van alle krachten maakten zij met behulp van het voorhanden touw, van ledige watervaten en planken een vlot, wierpen zich daarmede in zee en lieten zich op goed geluk drijven.

Hoelang zij in dien toestand gebleven zijn, wordt niet gemeld, maar zooveel is zeker, dat in een brief uit Archangel, van den 11/23 November, heden ontvangen, geschreven wordt, dat zij bij het stadje Mezen waren aangeland. Waar zij zich op het oogenblik van de afzending van het berigt bevonden, is niet opgegeven, maar wel, dat van een hunner de voeten bevroren waren. (*N. R. C.*)

Men schrijft uit Arnhem, dd. 7 dezer:

Gisteren had bij het naburige dorp Westervoort een ijzingwekkend ongeluk plaats. Het hoofd van eenen Engelschman, werkzaam aan de bouwing van de spoorwegbrug over den IJssel aldaar, werd bij de behandeling eener schroef aan eene tot opvoering van water dienende locomotief, letterlijk verbrijzeld, welk ongeval ook bijna aan eene der opzigters ware overkomen.

De belangrijke werkzaamheden ter genoemde plaats worden voortdurend door vele inwoners dezer stad bezigtigd, als zijnde het de eerste maal, dat in ons vaderland over eene snelvlietende rivier eene brug voor eenen spoorweg wordt daargesteld.

Nog steeds blijft het water in den Rijn vallende. De scheepvaart is geheel gestremd, zelfs voor ledige vaartuigen. Aanvoer van brandstoffen, als kolengruis en turf, is daardoor onmogelijk, en brengt alzoo duurte in die stoffen te weeg. Eenige personen ter dezer stede, ondernemend van aard, bevonden zich, naar men verneemt, alles behalve op hun gemak met eene lading aardappelen, in Pruissen opgekocht, en die thans bij Lobith is vastgeraakt. De ingevallen dooi heeft hun echter weder verademing geschonken, doch de aardappelen zullen, in stede van boven, nog aanmerkelijk onder den gewonen marktprijs moeten verkocht worden: goede kwaliteit zal hun evenwel koopers doen vinden.

Men leest in de *Nieuwe Rotterdamsche Courant*, dd 11 December:

Wij ontvangen heden weder eene telegrafische dépêche uit Triëst met tijdingen uit Batavia, loopende tot 24 Oktober. Zij behelzen geen staatkundig nieuws. Nopens de handelsbeweging deelen zij het volgende mede:

Koffij bleef sedert ons vorige berigt in eene vaste positie. Alhier werden verkocht 9800 pikols Padang tot *f* 24½ en 1000 pikols Java tot *f* 27 per pikol. Te Samarang is de prijs *f* 25 met weinig voorraad, terwijl te Soerabaija 3000 pikols West Ind. bereiding tot *f* 27 zijn verkocht.

Van Suiker zijn alhier verkocht 500 pikols Jakatra tot *f* 9½ à *f* 10 en 8000 pikols Java tot *f* 11½ per pikol voor N° 16. Te Samarang en Soerabaija hadden verkoopen plaats tot *f* 11½ voor N° 16.

Rijst met geringen voorraad; voor 8000 pikols blanke werd *f* 130 à *f* 133, en voor 2100 pikols Tafelrijst *f* 183 per kojang betaald.

Indigo met koopers tot *f* 3.65 à 3.70 per ℔.

Van Peper zijn verkocht 400 pikols Lampong tot *f* 22 en daarna werd Benkoelen tot *f* 20 gedaan.

In veiling zijn 300 pikols Nagelen tot *f* 63 per pikol verkocht.

Gum elasticum bedong *f* 28 a *f* 28½. Gum damar met *f* 34 betaald.

Huiden met koopers tot 200.

Wisselkoers op Holland 105 pCt., Londen *f* 11 1/8. Door partikulieren zijn in de laatste maand uitgevoerd 19,954 pikols Koffij, 77,591 pik. Suiker, 24,588 pik. Rijst, 415 leggers Arak, 13,194 stuks Huiden, 39[illegible] pik. Gom Damar, 543 pik. Gutta Percha, 884 pik. Gum Elasticum, enz. Door de Faktorij zijn gedurende de laatste maand uitgevoerd 112,894 pik. Koffij en 114,409 pik. Suiker.

Aangekomen Schepen.

Pieter Cornelisz. 't Hooft. Muntendam, van Hongkong. *Voorwaarts*, v. Delft, van Singapore. *Mary Simonetta*, Hoffman v. Melbourne. *Lacta Maeia*, Ec[illegible]ting, v. Adelaide. *Noord*, Ruhaak, v. Hartlepool. *Prins Frederik der der Nederlanden*, Huidekoper, v. Amst[illegible] *Jacobus*, Kok, v. Geelong, *Java Koerier*, Reinitz[illegible]

Z. M. heeft eervol ontslagen, M. Hoek, als komm. van het huis van opsluiting en tuchtiging te Leeuwarden, en in diens plaats benoemd A. S. van Geldrop; voorts zijn benoemd tot raadsh. in den Hoogen Raad der Nederl. Mr. H. Provo Kluit; tot subs.-officiers, bij de arr.-regtb. te Zutphen Jhr. Mr. H. A. ridder van Rappard; te Groningen Mr. A. W. Wiehers; tot lid van de bij besluit van 13 Okt. jl. te zamen gestelde Staatskommissie, tot het onderzoeken der algemeene rekening, aantoonende de hoegrootheid der koloniale remises in goederen en geld en het gebruik daarvan gemaakt gedurende het jaar 1852, G. S. G. baron van Fridagh, in plaats van wijlen Mr. S. P. van Idsinga.

GORINCHEM, 5 Dec Sedert een paar dagen is men begonnen den draad der telegraaf van Amsterdam over Utrecht naar Noord-Brabant, onder de Merwede door te leggen. Aan de zuid-oostelijke zijde dezer stad werd hij over den bodem van de rivier gelegd, in de breede in het midden liggende zandplaat werd hij in eene diepe geul gegraven om vervolgens weer onder het water door, den linker-oever te bereiken.

Door den, voor dezen tijd van het jaar, ongekend lagen waterstand daarin geholpen, ging dit werk zeer voorspoedig en is heden geëindigd, zoodat weldra geheel de lijn gereed zal zijn. Reeds is voor deze stad een zeer geschikt lokaal in de nieuwe korenbeurs, tot bureau aangewezen, en hoopt men dat ook [illegible] verbinding met de lijn, voor de stad van zooveel belang, spoedig zal worden ingewilligd.

HARLINGEN, 8 Dec. (*L. C.*) Naar men met zekerheid uit Lowestoft verneemt, is er in Schotland een schroefstoomschip aangekocht, bestemd voor de vaart tusschen Harlingen, Nieuwe Diep en Lowestoft en Yarmouth, en wel bepaaldelijk voor den handel met Norfolk en Suffolk Shire.

Door deze vaart wordt de handel op dat gedeelte van Engeland voor een ieder opengesteld en wordt hierdoor het algemeen wezentlijke dienst bewezen, daar de handel in kaas en granen, op die streken sedert verscheidene jaren in handen van enkele handelhuizen was.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 10 Dec. Langs diplomatieken weg zijn berigten uit Weenen ontvangen, inhoudende dat keizer Nikolaas er in heeft toegestemd, om zich te doen vertegenwoordigen in de konferentien, tot het verkrijgen eener vredelievende schikking van het Turksch-Russisch geschil.

Het in den *Moniteur* verschenen artikel maakt, in voortduring een gunstigen indruk, wegens zijne vredelievende strekking.

De Turken gaan steeds voort met hunne krijgsbewegingen aan de Aziatische grenzen.

Al de batterijen aan de kusten van de Zwarte Zee worden van geschut voorzien en in staat van tegenweer gebragt. Zij zijn uitgerust met 250 kanonnen van het zwaarste kaliber, welke zoodanig gepointeerd zijn, dat ze de gansche zeevlakte bestrijken en geen oorlogschip kan naderen.

De vereenigde eskaders liggen in den Bosphorus bij Bey-kas voor anker; het Turksch-Egyptische eskader ter hoogte van Buynck-Devé. De twee afdeelingen van dit eskader, die ten kruistogt zijn uitgezonden, zijn weder teruggekeerd, wijl de Zwarte Zee in het tegenwoordige jaargetijde voor zeilschepen moeijelijk te bevaren is.

Het handelsverkeer blijft steeds op alle punten levendig en ondervindt nergens eenige belemmering.

Naar luid van berigten ontvangen van de Donau-oevers laat het jaargetijde zijne strengheid reeds gevoelen en noodzaakt de troepen hunne winterkwartieren te betrekken.

Men verzekert dat Vorst Gortschakoff, gevoelig over het verlies, hetwelk een zijner legerafdeelingen bij Oltenitza heeft geleden, al zijn magt bij elkander heeft getrokken, om Oltenitza, tot wat prijs ook, weder in handen te krijgen. Men acht het uit dien hoofde zeer gelukkig, dat Omar-Pacha de voorzigtigheid heeft gehad over den Donau terug te trekken. Wijders wil men dat het nooit in het plan van Omar-Pacha heeft gelegen, om tot Bucharest door te dringen, en dat hij alleen den zin had, om zijnen soldaten eens van nabij de Russische troepen te laten zien.

— Volgens een schrijven van den 1 December uit Weenen, is het zeker dat er geene kollektive nota naar Konstantinopel is gezonden, maar dat elke mogendheid eene eigen nota afzonderlijk zal indienen, om te doen zien dat de overeenstemming tusschen de vier gouvernementen eer *moreel* dan *formeel* is. Voor 't overige is het zeker, dat elke mogendheid zich de volkomenste vrijheid en onafhankelijkheid van handelen heeft voorbehouden, ingeval dat de nieuwe voorstellen of door Rusland of door Turkije verworpen wierden.

— De bisschoppen van Orras en Limoges hebben aan den Aartsbisschop van Freiburg brieven toegezonden, uitdrukkende de betuiging hunner sympathie voor het onvergelijkelijke gedrag en den christelijken moed des voornoemden Aartsbisschops tegenover de goddelooze en tergende handelingen der Badensche bureaucratie.

— Men leest in de *Univers*:

Mgr. de Bisschop van Southwark doet ons de eer van ons 10 pond sterlings toe te zenden, als eene bijdrage voor de inschrijving ten behoeve van Mgr den Aartsbisschop van Freiburg. De bijdrage van den Engelschen Prelaat gaat vergezeld van den onderstaanden brief.

Londen, Kathedraal van Sint George
Southwark, 7 December.

Aan den redakteur.

Heb de goedheid mijne bijdrage te ontvangen voor den eerwaardigen Aartsbisschop van Freiburg en zijne heldhaftige geestelijkheid.

Mijn voornemen was de terugkomst uit Rome af te wachten van onzen doorluchtigen en geleerden Aartsbisschop, alvorens mijne gevoelens van eerbied te betuigen voor den Metropolitaan van een ander land; maar wijl de terugkomst van zijn Eminentie nog wel eenige weken kon vertraagd worden, meende ik mijne bijdrage thans te moeten zenden. Hoe gering zij ook moge wezen, zij zal ten minste de geestelijkheid van het groothertogdom [illegible] ten bewijze strekken wat gevoelens zij ons inboezemt.

De treffende blijken van [illegible] die mijne [illegible] cees ontvangt van de Katholieken van Frankrijk en in zonderheid van de leden van den Raad tot verspreiding van 't geloof en van de Vereeniging van den H. Vincentius à Paulo, zullen mijne verontschuldiging wezen voor de moeite, die ik u veroorzaak door u te verzoeken mijne bijdrage ter plaatse harer bestemming over te maken.

Ik heb de eer te zijn, enz. enz.

† THOMAS GRANT,
Bisschop van Soutwark.

TURIN, 10 December. De verkiezingen zijn ten gunste van de regering uitgevallen. Onder de 115 tot dus verre bekende verkiezingen zijn er 81 van de ministerieelen, 23 van de linkerzijde en 11 van de uiterste regterzijde.

ENGELAND.

LONDEN, 10 December. De *Times* verloochent zijn aard niet en publiceert allerhevigste artikelen tegen Mgr. den Aartsbisschop van Freiburg. Zulks moet geen verwondering wekken. Het edel gedrag der Katholieke bisschoppen doet de zoogenaamde bisschoppen der Anglikaansche kerk [illegible] blozen over de laffe inschikkelijkheden, die zij aan het tijdelijk gezag betoonen, en de *Times* vreest, dat het voorbeeld van den edelen Hermann von Vicari een noodlottigen invloed zal kunnen hebben op de rijke prelaten der Staatskerk. Zoo ook deze eens het plan vormden om in geestelijke zaken niet meer de suprematie van den Staat te erkennen, en eens besloten hun godsdienst onafhankelijk te maken van de luimen der koningin, van de willekeur harer ministers, van de oppermagt van het Parlement, — wie voorziet wat er alsdan zou gebeuren? De Anglikaansche bisschoppen zijn creaturen van het gouvernement, en hun bisschoppelijke zetel kan door eene acte van het Parlement omver worden geworpen. Al de geloofsartikelen der gevestigde zaak zijn slechts het resultaat eener meerderheid van stemmen, en zoo het de dissenters gelukt eenigen hunner aanhangers op de banken van het Parlement te krijgen, is de kans schoon om de gansche gevestigde Kerk in de lucht te doen springen. Dat zulks niet geschiede moet voorkomen worden en daarom zet men zich schrap.

Maar de *Times* heeft nog een andere reden om zich boos te maken. De Katholieke Bisschoppen beletten door hun mannelijken tegenstand dat ook in andere landen het wereldlijk gezag der Katholieke Kerk niet onder het juk brengt, ofschoon men reeds in den waan mag verkeeren, dat zulks met der daad is geschied. Het protestantsche blad weet zulks en maakt zich woedend; want het zou gaarne zien dat de Katholieke Kerk overal in dezelfde slaafsche onderdanigheid zich nederboog als de Kerk van Engeland. Daarom haalt de *Times* in zijne kolommen den Aartsbisschop van Freiburg door het slijk, daarom beliegt en belastert hij den moedigen Prelaat, wiens edel verzet tegen de schaamtelooze aanmatigingen van een verdwaasd gouvernement, thans door geheel de Christen wereld wordt bewonderd en geëerbiedigd. Terzelfder tijd dat hij Freiburgs Aartsbisschop mishandelt, juicht hij de woeste dolhuistaal toe der redenaars van het *Evangeliesch Verbond*. Om de dweeperij van Exeter-Hall te behagen, vertelt de *Times* geregeld twintigmaal 's jaars, dat het Pausdom heeft uitgediend, dat Rome ten val neigt, dat het Katholicismus zedelijk dood is, en dat Engeland zich moet gereed houden om zijn erfdeel te aanvaarden.

Het is overbekend dat de *Times* hier op niets anders doelt dan op de bende van gehuurde moordenaars, die door Engelands goud en invloed zich hebben laten verleiden, om Italie te beroeren; en aan wier hoofd een Mazinni, een Mamiani, een Garribaldi, een Gavazzi, een Achilli en andere door het protestantismus bezoldigde demagogen zich bevinden. In deze lieden en hun aanhang ziet het protestantsche blad, den dood van het Katholicismus: alleen staat het Fransche leger te Rome nog altijd in den weg en de *Times* doet zijn best er al het mogelijke kwaad van te zeggen, omdat hij goed begrijpt dat het er is om de eeuwige stad te beschermen tegen een inval van het schuim der uitgewekenen die in Engeland geveld en afgerigt worden, om ter eeniger tijd in dienst der geheime genootschappen Italie in vlam te zetten en van bloed te overplasschen.

— Uit Bombay zijn berigten ontvangen van 11 November. Zij melden dat er bij voortduring veel rooverijen in het Birmanische rijk worden gepleegd. De Engelsche generaal Godwin was overleden. Te Rangoon heeft eene opschudding plaats gehad, waarbij 100 galeislaven door de Engelschen neergesabeld werden. — Te Whampoa hebben ongeregeldheden plaats gehad, ten gevolge van den zelfmoord van een Chinees, die door den Engelschen konsul gevangen was genomen. De Amerikaansche matrozen hebben den konsul in bescherming moeten nemen.

— Uit Hull wordt gemeld, dat het tusschen die stad en Hamburg [illegible] *Marshall*, [illegible] lading en [illegible] reizigers aan boord had, verongelukt is. [illegible] zelfs booten is in de Noordzee opgevischt. Behalve de daarop aanwezige personen hebben vermoedelijk al de overige passagiers en matrozen die zich aan boord van het vaartuig bevonden, het leven verloren. Het ongeluk schijnt door aanvaren met een ander vaartuig, gedurende zwaren mist, veroorzaakt te zijn.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 11 Dec. Van het tooneel des oorlogs in Azie zijn de volgende berigten ontvangen. Na de inneming van Akiska, is de Turksche krijgsmagt op Tiflis gemarcheerd. Een bulletin uit laatstgenoemde plaats, gedagteekend 20 Nov., meldt, dat te Alzkour, eenige mijlen van Akiska, op nieuw een gevecht tusschen de vijandelijke troepen heeft plaats gehad, waarin de Russen de overwinning behaald hebben.

Men schrijft uit Odessa: Den 30sten November zijn zes Russische linieschepen, onder bevel van den admiraal Nachikoff, bij Synope slaags geweest met een Turksch smaldeel, bestaande uit 7 Turksche fregatten, 2 korvetten, 1 stoomschip en 2 transportschepen, hetwelk ammunitie, naar de Circassische kust had gebragt. Na een gevecht van ongeveer een uur is de geheel Turksche magt door de Russen vernield of genomen. De bevelvoerende Turksche admiraal Osman Pacha werd bij die gelegenheid krijgsgevangen gemaakt.

Men leest in de *Oesterreichische Correspondenz*:

»Het thans vast staande feit, dat Engeland, Frankrijk, Oostenrijk en Pruissen zich op nieuw met elkander verstaan hebben om door gemeenschappelijke stappen eene bevredigend einde aan den strijd tusschen Rusland en Turkije te maken, zal door de weldenkenden in alle landen niet dan met groote voldoening worden vernomen. De wijd verspreide vrees, dat de oorlog in het Oosten bij verderen voortgang ook den algemeenen vrede van Europa zou kunnen bedreigen, moet verdwijnen nu de overeenstemming der vier groote mogendheden voor de geheele wereld een bewijs geeft van de overtuiging der kabinetten, dat de groote en overwegende belangen van Europa aan alle Staten gemeen zijn, en dat tot derzelver behoud en bescherming eene noodzakelijke, op den aard der zaak berustende solidariteit bestaat. Juist daarom zijn de vernieuwde gemeenschappelijke pogingen der vier mogendheden niet alleen een waarborg voor het behoud van den wereldvrede in het algemeen, maar tevens een blijk van de opregte vriendschappelijke gezindheid der bemiddelende hoven ten aanzien der beide oorlogvoerende mogendheden. Wanneer deze nu — gelijk wij hopen — in de haar gedane voorstellen treden, dan zullen de door haar tot vredesonderhandelaren te benoemen gevolmagtigden hunne moeijelijke taak gemakkelijker kunnen vervullen door de eene verzoening en schikking beoogende bemoeijenissen der bemiddelende mogendheden. De uitslag der begonnen onderhandeling ligt, gelijk alle dingen, in de hand der Voorzienigheid, en wij vermeten ons niet dien als zeker te voorzeggen. Intusschen mogen wij het nu reeds als een gunstig voorteeken begroeten, dat de pogingen van Europa, niet alleen wat het doel, maar ook wat de keuze der middelen betreft, thans weder gemeenschappelijke pogingen zijn.»

BERLIJN, 10 December. De *Zeit*, het half officieel orgaan der regering komt op tegen de uitlegging door sommige Engelsche bladen aan de jongste troonrede gegeven, en het blad zoekt de verdenking dat Pruissen, niet Russischgezind zou wezen geheel van zich af te werpen. Zoo leest men onder anderen:

»Het schrikbeeld, hetwelk thans in alle Engelsche en Fransche dagbladen spookt, is Ruslands veroveringszucht. Aan Rusland wordt het streven naar eene wereldheerschappij toegedicht; de tegenwoordige oorlog met Turkije wordt als het begin der uitvoering van dat plan voorgesteld, en daarom — zegt men — is het noodig Rusland tegen te werken. Wij echter gelooven vooreerst nog niet aan dat schrikbeeld. Nog hebben wij de verzekering van Rusland, dat het bij den oorlog met Turkije geene uitbreiding van magt en gebied beoogt, dat het den vrede wil zoodra de eischen, die het naar zijn oordeel geregtigd is te doen, ingewilligd worden. Wij zijn niet onnoozel genoeg om deze verzekering van Rusland aan te nemen als een Evangelie, waaraan het volstrekt niet geoorloofd zou zijn te twijfelen, maar wij zijn ook niet eenzijdig en wantrouwend genoeg, om aan elke verklaring en aan elke verzekering vertrouwen te weigeren om geen andere reden dan omdat zij van Rusland afkomstig is; van eene regering — dit vergete men niet — met welke Pruissen sedert eene eeuw in vriendschap en goede verstandhouding leeft. Die goede betrekkingen te handhaven, zoo lang zijne eer en zijne belangen het gedoogen, is voor Pruissen eene zeer natuurlijke zaak: en hoeveel prijs wij ook op de vriendschap van Engeland en Frankrijk moeten stellen, zoo zal men toch te Londen en Parijs niet van ons kunnen vergen dat wij met Rusland breken om ons aan Engeland en Frankrijk aan te sluiten, zoolang [illegible] den eenen kant de gevreesde [illegible] van Rusland [illegible] het verwijt, dat het slechts een *voorwendsel* ten oorlog zoekt om het evenwigt in Europa te verbreken, niet door daadzaken krachtiger gestaafd al zijn, dan tot hiertoe het geval is, — en zoo lang niet aan den anderen kant de Engelsch-Fransche staatkunde met betrekking tot de Oostersche aangelegenheden een meer bepaald en meer kenbaar karakter aangenomen zal hebben. Men spreekt al luider en luider van het sluiten eener Engelsche-Fransche alliantie. Welke strekking heeft dat verbond? Waartegen is het gerigt? Waarvoor moet het als schild dienen?

»Wanneer derhalve de Engelsche bladen de troonrede, zoo verstaan, dat zij op de noodzakelijkheid van krachtiger maatregelen tot behoud des vredes schijnt te doelen, dan zijn die bladen voorzeker bevoegd daaruit den vasten wil van Pruissen af te leiden, om tot behoud of herstel van den vrede werkzaam te zijn; maar zoo wij den zin der troonrede goed begrijpen, dan gedoogt zij voorloopig nog niet die uitlegging, welke het Parijsche en Londensche journalismus daaraan gaarne zou willen geven.»

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 12 December.

BEVALLEN (9 Dec.): A. Wynand, geb. Bulk, D. — (10 Dec.): C. T. Pieters, geb. da Salle, Z.

OVERLEDEN (6 Dec.): J. P. Noorthout, 81 j. — (7 Dec.): C. Jansen, 68 j. — (10 Dec.): J. Broens.

HANDELSBERIGTEN.

AMSTERDAM, 12 December.

GRAANMARKT.

Heden alleen verkocht van Garst 112 @ Deensche *f* 274; de overige Granen zonder handel.

Koolzaad. Rubs op 9 vat. 70 £. Op 9 vaten Olie in Oct. ek. 68; Dec. 71½ £. *Lijnzaad* een doen: 112 @ Odessa *f* 380. *Raapolie* op 6/w. *f* 40¼, Vliegend *f* 38; 12. Mei etc. *f* 39¾; Sept. *f* 38¼, 1 Oct. *f* 38¼, Nov. *f* 38¼, 4£ Dec. *f* [illegible]. *Lijnolie* op 6/w. *f* 31½; Vliegend *f* 30¼. *Hennepolie* op 6/w. *f* [illegible]; Vliegend *f* 37.

LONDEN, 11 Dec. KOFFIJ. Van Native Ceylon zijn 2000 balen tot 47 s. voor goed ord. verkocht. Plantage soorten met geregelde vraag tot hoogere prijzen.

SUIKER. *Ruwe*. Traag hoewel de prijzen genoegzaam onveranderd blijven. Eene zeilende lading bruin Bahia is tot 120 s. afgegeven. *Geraffineerd*. In Crushed tot vaste prijzen met eenige omzet.

THEE iets lager te bekomen. Ordinair Congo 1 s. 3 d.

NOTENMUSCAAT. Met eenige zaken tot voorgaande prijzen. — FOELY vast met veel omzet. — NAGELEN vast en weinig voorraad. Amboina 8¼ a 8¾ d; Bourbon 6½ a 7 d.

RIJST. Heden heeft zich de vraag wederom verlevendigd en tot vaste prijzen zijn er 10,000 zakken omgezet.

TALK iets lager. Petersb. 55 s. 9 d. a 56 s.

GRAANMARKT. Tarwe flaauwer. Garst onverkoopbaar in de mindere soort. Haver 1 s. lager.

VEEMARKT. In alle soorten met eene goede vraag en voor Schapen met 2 d. hoogere prijzen.

BOTER. Met meer kooplust. Fijne Vriessche 102 a 104 s.; mindere 90 a 92 s. — KAAS. Met veel aftrek. Edammer 45 a 56 s.; Goudsche 42 a 54 s.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

		10 DEC. 4½ u. gebl.	12 DEC. 4 u.	gebl.
NEDERL., Werkel. Sch. à 2½ pCt.		61 15/16	61¼ a 61 5/16	61 13/16
Dito Dito	3	74	73¾ a 73⅜	
Dito Dito	4	93¼	92 1/16 a 92⅛	
O. I. Leening 1844	4			
Amortis. Syndic.	3½			
Handel-Maatschappij	4½			
Aand. Rijn-Spoorweg				
Aand. Holl. S. M.				
Obligatien				
BELGIE, Obligatien 1844				
Cert. bij de Belg. Bank	2½			
Dito bij Rotsch. en Volksv.		50½	50 7/16	
FRANKRIJK, Obligatien	3			
SPANJE Nieuwe	1	22	21 13/16 a 21 15/16	
Dito	3	45¾	45¼	
Dito Binnenl. à 6/m.		41 11/16	41 13/16 a 41⅞	
Coup. Bewijzen		5 3/16	5½	
Amortisable Schuld		4 13/16		
PORTUGAL te Londen	5	36 7/16	36¼ a 36 13/16	
Dito uitgestelde				
RUSL. bij *Hope* 1798 en 1816	5	104¼	104½ a 104⅝	
Dito Dito 1828 en 1829		103	103 a 103⅛	
Cert. bij do. 1831 en 1833	4		94⅞	
Dito [illegible]		94⅞	94⅞	
Dito bij *Hope*	4	89	89⅛	
Dito bij *Stieglitz en Co.*		87¾		
Dito bij id. 5de Serie	4	87½		
Cert. te Hamburg	5			
Inschrijving in Assignat.	6			
Cert. van dito				
POLEN, Certifikaten		82	82⅛	
Dito Aand. à fl. 500				
Dito met Lot. à 300				
AMERIKA, Bank-Actiën				
PRUISSEN, Aand. met Lot. R. 50				
OOSTENRIJK, Metalliek	5 pCt.	77 1/16	76⅝ a 76⅞	
Dito 1852				
Dito 1847	2½	39 13/16	39 11/16 a 39¾	
Dito 1851	2½	39⅞	39 11/16 a 39¾	
Dito 1849	5	91½	91½ a 91 11/16	
Ween. Bank bij *Goll en Co.*				
Dito	4			
Letter B	5	91½	91½ a 91 11/16	
Aand. met Loting fl. 500				
Nieuwe dito à 250				
NAPELS, Cert. *Lam. en Bouwer* 5 pCt.				
BRAZILIE te Londen 1824	5			
Dito Leening 1843	5			
PERU	4½	68		
MEXICO Nieuwe	3	23 1/16	23 a 23 1/16	
VENEZUELA à £ 100	3½	32	32	
GRENADA à £ 100	2	21⅝	21⅝ a 21¾	
Dito Uitgestelde		8 3/16	8 3/16 a 8⅜	
ECUADOR à £ 100				

Mexiko onbepaalde 22⅞, 15/16.

Met uitzondering van Hollandsche en Russische fondsen, welke zeer vast waren, verkeerde de markt overigens in eene algemeene flaauwe stemming, met vrij veel affaire in Portug., Spaansche en Oostenrijksche.

Koers van het Geld: Beleening 3¼ pCt, Prolongatie 4 pCt. Diskonto 3 pCt.

Wisselkoers.

Parijs	2/m.	ƒ 55½	Livorno	2/m.	ƒ 38⅜
Dito	zigt	» 56	Napels		» 81
Bordeaux	2/m.	» 55	Petersburg		» 1.85
Dito	½/m.	» 55⅜	Weenen	6/w.	» 30
Madrid	3/m.	» 242	Augsburg	»	» 35⅜
Cadix	»	» 242	Frankfort	»	» 98¼
Seville		» 239	Hamburg	2/m.	» 35
Bilbao		» 240	Dito	zigt	» 35¼
Lissabon	»	» 40½	Londen	2/m.	» 11,55
Porto	»	» 40½	»	zigt	» 11,65
Genua	2/m.	» 45½	Rotterdam		» ⅛

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 11 Dec. Belg. leen. 2½ pc. 53⅜; 1840, 1842 4½ pc. 96¼; 1852, —; Spanje 1—3 pc. 21 1/16; Binnenl. 3 pc. 42½; Romeinen 5 pc. —; Oostenrijk Metalliek 5 pc. 80⅞.

PARIJS, 10 Dec. Fransche 3 pc. 75,95; id. 4½ pc. 102,40; Bank-Aktien 2920,—; Belg. 1840/42, 5 pc. —; 4½ pc. 96½; 2½ pc. —; Napels 5 pc. —,—; Spanje 1—3 pc. —; Buitenl. 3 pc. 48; Binnenl. 3 pc. 43¼; Holl. 2½ pc. —; Piemont 5 pc. 97,—; Portugal 4 pc. —; Romeinen 5 pc. 92¼; Rusland 4½ pc. —; Metall. 5 pc. —.

MADRID, 7 Dec. Spanje 3 pc. 43; 1—3 pc. 22⅜; Cert. Coup. 3½; Bank S. Fernando —.

LONDEN, 10 Dec. Cons. kont. 95⅜ a 95½; op tijd 95⅜ a 95½; Braz. 97 a 99; 1829/39 97 a 99; 1852 92 a 94; Den. 3 pc. 81 a 83; 5 pc. 102 a 104; Ecuad. 5⅛ a 5⅜; Gren. 21¾ a 22¼; Uitgest. 8¼ a 8⅜; Mexiko Nieuwe 24⅞ a 25⅛; Peru 4½ pc. N. 70 a 71; Uitgest. 49½ a 50½; Rusl. 1822 5 pc. 112 a 113; (N.) 4½ pc. 98½ a 99; Portugal 5 pc. — a —; 4 pc. 42¼ a 42¾; 3 pc. — a —; Spanje 1 pc. 22 a 22⅞; 3 pc. 46¾ a 47¼; Coup. cert. 5½ a 5⅝; Passive 4⅞ a 5⅛; Holl. 2½ pc. 64¼ a 64¾; id. 4 pc. 95¾ a 96¼; Venez. 31 a 33; Uitg. 13 a 14; Wissel op Amst. ƒ 11.13½; 3/m. 11.15¾; Grieken 1824 — a —.

WEENEN, 10 Dec. Met. 5 pc. 93⅝; Bank-Aktien 1370; Loten fl. 250 —; Wissel op Londen 11.15; Zilver —.

BERLIJN, 10 Dec. Pruissen 3½ pc. 92; Loten —; Rusland Stiegl. 4 pc. 92¼; Pools. 4 pc. 86¼; Loten fl. 500 88¼; Oost. Met. 5 pc. 82¼; Amsterdam zigt 142⅛, id. 2/m. 141⅛.

HAMBURG, 10 Dec. Russ. Cert. 100½; Den. 3 pc. 79; 5 pc. 97; Oostenrijk Met. 5 pc. 92; Spanje 1—3 pc. 20¼; Binnenl. 3 pCt. 39¼; Mexiko 19.

FRANKFORT, 10 Dec. Met. 5 pc. 81; A 5 pc. 81; 1852 5 pc. 81; 2½ pc. 41; Bank-Aktien 1399; Badensche Loten fl. 50, 69½; id. fl. 35, 39⅞; Darmst. Loten fl. 50 103⅛; id. fl. 25 32; Nassausche fl. 25, 29⅛; Sardinische 41¼; Holl. 2½ pc. 61⅛, id. 4 pc. 93; Spanje 1—3 pc. 22¼; Binnenl. 42⅛.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

HELVOET, 10 Dec. L. Keus, St. Helena, Batavia.
BATAVIA, 24 Okt. Huidekoper, Prins Frederik der Nederlanden, Amsterdam.

UITGEZEILD:

TEXEL, 10 Dec. P. F. Lange, Castor, Batavia. - K. P. Haasnoot, Albatros, Sumatra. — 11 Dec. W. J. Bakker, Sagitta, Suriname. - J. J. Roosjes, Maria Beerta, Triest.
HELVOET, 10 Dec. J. Wiepert, Olinda, Buenos Aijros. — 11 Dec. P. H. de Boer, Jan van Galen, Padang. - J. J. Buiten, Orion, Messina.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 12 December in lading naar:

Manheim	A. Bauduin, Urania.
Ludwighaven, Manheim & Heilbron	J. B. Hanlein, Delphin.
Dusseldorp	A. Grenshauser, Erbherzog Johan.
Duisburg	J. Carlier, Merkuur.
Mai	J. Ledekker, Main No. 2.
Rijnhoogte.	KEULEN 10 Dec. 3 vt. 8 dm.

ADVERTENTIEN.

Te Amsterdam bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever